

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/358/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412214237
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412214237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštalírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci navrhovateľa Vaper - texservis, s. r. o. so sídlom Borovianska cesta 31, Zvolen, IČO:45 516 057, zast. JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, AK Trhová 1, Zvolen proti odporcovi Fagor Ederlan Slovensko, a. s. Priemyselná 12, Žiar nad Hronom, IČO:36 022 934, zast. SOUKENÍK & ŠTRPKA, s. r. o., AK Šoltésovej 13, Bratislava, IČO: 36 862 711 o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/13/2013-131 zo dňa 5. mája 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/13/2013-131 zo dňa 5. mája 2014 v napadnutej časti výroku rozhodnutia, ktorým súd žalobu o zaplatenie 22.537,36 eur s príslušenstvom zamietol, potvrdzuje a v časti výroku o trovách konania potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 473,75 eur.

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č. k. 4C/13/2013-131 zo dňa 5. mája 2014 zaviazal odporcu k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.205,62 eur od 4. 3. 2012 do 2. 5. 2014 zo sumy 2.188,90 eur od 8. 4. 2012 do 2. 5. 2014 zo sumy 2.226,86 eur od 5. 5. 2012 do 2. 5. 2014 . Vo zvyšku v sume 22.537,36 eur s príslušenstvom žalobu zamietol. Navrhovateľa zaviazal k náhrade trov konania odporcu vo výške 1.909,21 eur a 3.159,34 eur. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi nárok na základe uzatvorenej zmluvy o spolupráci pri zabezpečení a údržbe pracovných odevov. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ zabezpečoval odporcovi prenájom pracovných odevov a ochranných pracovných odevov, pranie náhradných odevov a ostatných častí odevov. Ku dňu ukončenia zmluvy mu zaslal tri faktúry za nájom pracovných odevov za mesiac január, február, marec 2012 a jednu faktúru za kúpnu cenu za pracovné odevy. Vzhľadom k skutočnosti, že odporca tieto faktúry neuhradil, navrhovateľ si uplatnil svoj nárok prostredníctvom žaloby na súde. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že čo sa týka faktúry 12000024 na sumu 22.537,36 eur, ktorou navrhovateľ vyfakturoval odporcovi cenu za odkúpenie pracovných odevov tento nárok nie je dôvodný. Podľa čl. III. ods. 5 zmluvy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dohodou ku dňu 31. 3. 2012. Odporcovi nevznikla preto povinnosť odkúpiť od navrhovateľa prenajímané oblečenie vrátane rezervných skladových zásob zaplatiť navrhovateľovi faktúru vo výške 22.537,36 eur , a preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Čo sa týka ďalších faktúr za prenájom pracovných odevov za mesiac január až marec 2012, v tejto časti súd konanie zastavil na základe späťvzatia návrhu. Súd prisúdil navrhovateľovi úrok z omeškania v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchod. zákonníka v návaznosti na ust. § 3 Nariadenia vlády č. 586/2008. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. podľa pomeru úspechu účastníkov predmetu konania a odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1.909,21 eur a 3.159,34 eur.

Proti rozhodnutiu podal odvolanie v lehote stanovenej v ust. § 204 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ, a to v časti, v ktorej súd žalobu vo výške 22.537,36 eur s príslušenstvom zamietol v časti výroku o trovách konania. Uviedol, že v konaní neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by deklaroval dohodu o ukončení zmluvy k termínu 31. 3. 2012. Podľa jeho názoru aj z vykonaných výpovedí svedkov na pojednávaní je nesporné, že bola podaná riadna výpoveď a zmluva o spolupráci bola ukončená uplynutím výpovednej lehoty. Zároveň namietal, že navrhol vypočuť svedkov A. a K. na skutočnosti ohľadom pridelovania a zavezenia pracovných odevov a napriek tejto skutočnosti okresný súd sa nevysporiadal s navrhovanými dôkazmi a nedoplnil dokazovanie. Žiadal, aby krajský súd opätovne preskúmal napadnutý rozsudok a oboznámil sa s listinnými podkladmi a výpoveďami svedkov navrhnutých navrhovateľom a odporcom hlavne s výpoveďami štatutárnych zástupcov obidvoch strán a zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie. Odporca v písomnom stanovisku k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že na základe vzájomnej dohody sporových strán došlo k ukončeniu zmluvy o vzájomnej spolupráci dohodou. Podľa jeho názoru prvostupňový súd v zrušenom rozhodnutí zo dňa 17. 6. 2013 v zmysle vykonaných dôkazov správne konštatoval, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe dohody zmluvných strán ku dňu 31. 3. 2012. Rovnako odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 12. 2013.

Po preskúmaní vykonaných dôkazov správne vyhodnotil skutkový stav a potvrdil názor prvostupňového súdu v tom, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe dohody o ukončení zmluvy k 31. 3. 2012. Z toho dôvodu sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 5. 5. 2014 správne aplikoval záväzný názor odvolacieho súdu a v súlade s názorom odvolacieho súdu konštatoval, že k ukončeniu zmluvy došlo na základe dohody zmluvných strán ku dňu 31. 3. 2012 a navrhovateľovi tak nevznikol nárok na odkúpenie pracovných odevov v zmysle zmluvy. Z toho dôvodu súd prvého stupňa nepovažoval za potrebné vykonať akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci, keď odvolací súd konštatoval, že zmluva bola ukončená dohodou zmluvných strán ku dňu 31. 3. 2012. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozhodnutie v napadnutej časti, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie 22.537,36 eur s príslušenstvom a v časti trov konania podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie 22.537,36 eur s príslušenstvom a výrok o trovách konania.

Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 1. 7. 2011 zmluvu o spolupráci pri zabezpečovaní a údržbe pracovných odevov podľa ust. § 269 ods. 2 nasl. Obchod. zákonníka. V článku I. bod 1 zmluvy je vymedzený predmet zmluvy, v zmysle ktorého poskytovateľ poskytne za podmienok dohodnutých v tejto zmluve prenájom pracovných odevov a ochranných pracovných odevov, pranie náhradných pracovných odevov a ostatných častí odevov podľa výberu pre zamestnancov objednávateľa pracujúcich v prevádzke objednávateľa (Fagor Ederlan Slovensko, a. s. Žiar nad Hronom) bude zabezpečovať ich pranie a opravy poškodených častí odevov. Podľa čl. III. si navrhovateľ uplatnil proti odporcovi zaplatenie sumy 2.205,62 eur (faktúra č. 120000002 splatná dňa 3. 3. 2012), sumy 2.188,90 eur (faktúra 1200008 splatná dňa 7. 4. 2012) a sumy 2.226,86 eur (faktúra č. 120000014 splatná dňa 4. 5. 2012) za prenájom pracovných odevov a ochranných pracovných odevov, pranie náhradných pracovných odevov a ostatných častí odevov. Ďalej si uplatnil zaplatenie faktúry č. 1200024 splatnej 23. 6. 2012 na sumu 22.537,36 eur proti odporcovi titulom zaplatenia ceny za odkúpenie pracovných odevov. V priebehu konania navrhovateľ vzal čiastočne návrh späť, a to v časti sumy 2.205,62 eur, 2.188,90 eur a 2.226,86 eur na základe ktorej skutočnosti osobitným uznesením zo dňa 5. 5. 2014 súd prvého stupňa konanie, pričom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čo sa týka zaplatenia faktúry č. 12000024 na sumu 22.537,36 eur, v ktorom navrhovateľ vyfakturoval odporcovi cenu za odkúpenie pracovných odevov podľa čl. III. bod 5 zmluvy súd prvého stupňa na základe právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení 41Cob/245/2013 zo dňa 30. decembra 2013 konštatoval tak ako aj odvolací súd, že k ukončeniu zmluvy o spolupráci pri zabezpečovaní a údržbe pracovných odevov došlo sporovými stranami dohodou zo dňa 19. 3. 2012 ku dňu 31. 3. 2013.

Podľa čl. III. bod 5 zmluvy po ukončení zmluvy zo strany objednávateľa odkúpi objednávať od poskytovateľa prenajímané oblečenie vrátane rezervných skladových zásob, a to za cenu vo výške nadobúdacej hodnoty odevov s prihliadnutím na mieru ich prípadného opotrebovania a zároveň predloží protokol o počte pracích cyklov pre každý kus odevu. Podľa bodu 4 čl. III. objednávateľ môže od zmluvy okamžite odstúpiť v prípade jej porušenia závažným spôsobom.

Odvolačný súd konštatuje, že v danom prípade v zmysle cit. článku (III. bod 5 zmluvy) nevznikla odporcovi povinnosť odkúpiť od navrhovateľa pracovné odevy vzhľadom k skutočnosti, že medzi sporovými stranami došlo k ukončeniu zmluvy dohodou a nie okamžitým odstúpením objednávateľa od zmluvy.

Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v naväznosti na ust. § 224 ods. 1 O. s. p. Úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výroku 473,75 eur (1 x právny úkon á 386,74 eur + 20 % DPH + režijný paušál 9.65 eur uplatnených podľa Vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Rozhodnutie bolo jednomyseľne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.